

Dosarul nr. 1ra-998/2022
1-21066766-01-1ra-11072022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie

Judecători – Talpă Boris, Daguța Sergiu, Eremciuc Ghenadie și Parfeni Oxana

judecând, fără citarea părților recursul declarat, de către avocatul Frumusachi Simion în numele inculpatului Cuculescu Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Cuculescu Ion xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 05.05.2021-24.12.2021;
2. Instanța de apel: 20.01.2022-06.04.2022;
3. Instanța de recurs: 11.07.2022-21.11.2023.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 24 decembrie 2021 a fost recunoscut vinovat și condamnat Cuculescu Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a dispus încasarea din contul Cuculescu Ion în beneficiul xxxxx, suma de 30 000 (treizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

A fost admisă cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Cuculescu Ion a cheltuielilor judiciare în suma de 14 260 (paisprezece mii două sute șaiszeci) lei, suportate pentru întocmirea rapoartelor de expertiză.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cuculescu Ion, la 14.03.2021, în intervalul orelor 09:00-16:00, aflându-se în xxxxx, din mun. Chișinău, acționând cu intenție directă și de comun acord cu alte persoane fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, dând-u-și seama de caracterul

prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, profitând de starea xxxxx de a se apăra și de a-și exprima voința, cunoscând cu certitudine că ultima se afla în stare de ebrietate avansată, a întreținut un raport sexual cu aceasta.

Prin acțiunile sale intenționate, Cuculescu Ion, a săvârșit infracțiunea prevăzută la art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal - violul, adică raportul sexual cu o persoană, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit de mai multe persoane.

2. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Casian Olga și de către avocatul Frumusachi Simion în interesele inculpatului Cuculescu Ion.

2.1 Procurorul a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri conform căreia Cuculescu Ion să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executare într-un penitenciar de tip semiînchis, cât și a încasa din contul inculpatului în mod solitar cheltuieli pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 14 260 lei. Admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de partea vătămată xxxxx.

În motivarea apelului acuzatorul de stat a invocat că, instanța de judecată a aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani și prin aceasta nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal, în raport cu art.90 Cod penal, ignorând astfel criteriile generale de individualizare a pedepsei penale. Instanța corect a încadrat acțiunile inculpatului, însă la stabilirea pedepsei - a aplicat o pedeapsă prea blândă, fără a ține cont de pericolului social sporit al infracțiunii comise de către inculpat, comportamentul și personalitatea acestuia.

2.1 Avocatul a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cuculescu Ion să fie achitat de învinuirea adusă potrivit art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii precum și fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea apelului avocatul a invocat că, instanța de fond eronat a ajuns la concluzia că a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul Cuculescu Ion, precum și că, această faptă a fost săvârșită de inculpat, și-a bazat această „constatare” pe presupuneri, ceea ce vine în contradicție atât cu prevederile art.art.8 alin.(3), 388 alin.(2) Cod de procedură penală.

Inculpatul Cuculescu Ion împreună cu apărarea au solicitat administrarea a mai multor probe care aveau menirea de a demonstra nevinovăția inculpatului. Însă, respingând cererea apărării de audiere în calitate de martori a lui xxxxx, instanța de fond, a respins în totalitate obiecțiile apărării la probatoriul administrat, fără a le combate într-un mod oarecare, iar declarațiile inculpatului au fost apreciate critic. Nu s-a expus în sentința contestată o poziție clară a instanței de fond, pentru care declarațiile inculpatului Cuculescu Ion au fost apreciate critic și nici o motivație în acest sens.

Potrivit sentinței - vinovăția inculpatului Cuculescu Ion se demonstrează direct prin declarațiile părții vătămate xxxxx. Însă, tot instanța de fond susține și constată că xxxxx se afla în stare de ebrietate avansată, motiv pentru care a fost în stare de imposibilitate de a se apăra, de a-și exprima voința și a înțelege acțiunile sale. Tot, xxxxx declară că nu tine minte cu cine și când a avut raporturi sexuale, ci din spusele lui xxxxx, ultimul i-a spus că a avut relații sexuale cu xxxxx. Totuși, martorul xxxxx ar fi aflat despre aceasta de la xxxxx. Deci, rezultă că xxxxx nu a fost un martor ocular, direct. În același timp xxxxx nu a fost audiat în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, motiv pentru care declarațiile lui xxxxx nu au putut fi verificate în coraport cu alte probe. Poziția instanței de fond este una contradictorie atâta timp cât îi incriminează lui xxxxx săvârșirea infracțiunii în intervalul de timp de la ora 09:00-16:00 împreună cu xxxxx, or, pe parcursul zilei xxxxx îl apela la telefon pe xxxxx, ceea ce demonstrează o dată în plus faptul că ei nu se aflau împreună.

La fel, instanța de fond constată că xxxxx a acționat cu intenție directă și de comun acord cu xxxxx. Din declarațiile lui xxxxx nu rezultă că acesta ar fi avut intentai directă de a săvârși violul, or, nu a văzut careva acțiunii concrete a acestuia în vederea săvârșirii unui raport sexual forțat sau contrar voinței părții vătămate. Constată că, deși a indicat prezenta intenției directe la Cuculescu Ion, nu a putut instanța de fond să facă trimitere la careva acțiuni concrete a acestuia ce ar demonstra intentai directă. Concluzia acuzatorului de stat că Cuculescu Ion a acționat de comun acord cu xxxxx. Pornim de la faptul că, xxxxx a rămas împreună cu xxxxx în momentul când oaspeții xxxxx au plecat acasă. La ce oră au plecat oaspeții, de ce au lăsat-o ei pe xxxxx și ce au făcut xxxxx de la ora 09:00 și până la 15:00, Cuculescu Ion nu a avut de unde cunoaște și nu au putut avea nici un acord comun, el fiind în acel moment la locul său de muncă iar xxxxx mun. Chișinău.

Apărarea a solicitat instanței ca să fie audiați în cadrul cercetării judecătorești în calitate de martori xxxxx, pentru a putea stabili toate circumstanțele cauzei ce se examinează, inclusiv dacă acestea au avut sau nu o înțelegere prealabilă în vederea săvârșirii raportului sexual cu partea vătămată. Instanța a respins acest demers, iar în aceste condiții, nu sunt careva probe directe ce ar demonstra acel acord comun, invocat de către acuzatorul de stat în actul de învinuire. Întrucât declarațiile lui Cuculescu Ion că, nu au avut careva înțelegere prealabilă cu xxxxx privind săvârșirea raportului sexual cu xxxxx nu au fost combătute prin alte probe precum și nu au putut fi verificate cu declarațiile lui xxxxx. Respectiv, declarațiile inculpatului Cuculescu Ion urma a fi considerate veridice. Ultimul a recunoscut că, pe parcursul zilei de 14.03.2021 a fost telefonat de către xxxxx de câteva ori, însă - doar l-a întrebat când vine acasă și atât. Iar o dată ajuns acasă, xxxxx doar *i-a propus să întrețină un raport sexual cu xxxxx la ce el a refuzat*. Dacă ar fi întreținut relații sexuale xxxxx el nu a văzut și nici nu știe când aceasta s-ar fi întâmplat - când el era la lucru sau când a venit acasă. Cert este faptul că, Cuculescu Ion nu a avut absolut nici un aport și nu a săvârșit careva acțiuni concrete de natură să faciliteze raporturile sexuale a lui xxxxx. În aceste condiții, calificativul incriminat lui Cuculescu Ion și constatat de către

instanța de fond săvârșit de mai multe persoane, este total eronat și fără careva suport probatoriu.

De asemenea, instanța de fond constată că, Cuculescu Ion de rând cu xxxxx au săvârșit pretinsa infracțiune aflându-se în stare de ebrietate. Însă, după cum rezultă din declarațiile lui Cuculescu Ion, confirmate și de declarațiile martorilor acuzării xxxxx, precum și a părții vătămate, acesta a servit băuturi alcoolice până aproximativ la orele 22:00-23:00, după care a mers și s-a culcat pentru că, a doua zi urma să meargă la lucru. La ora 04:00 s-a trezit și a mers la lucru unde a lucrat toată ziua și s-a întors în jurul orelor 15:00-16:00. Astfel, de la orele 23:00 și până la 15:00-16:00 Cuculescu Ion nu a servit băuturi alcoolice, a dormit apoi a lucrat la locul său de muncă, motiv pentru care susținerea că acesta era în stare de ebrietate, este una fără careva suport probatoriu.

La materialele cauzei nu se va găsi nici un rezultat al examinării medicale prin care s-ar fi constatat starea de ebrietate la Cuculescu Ion pe data de 14.03.2021, însă, în actul de învinuire, în mod arbitrar se incriminează și instanța de fond acceptă că, Cuculescu Ion era în stare de ebrietate. Mai mult, potrivit prevederilor art.77 alin.(1) lit. j) Cod penal, aceasta constituie o circumstanță agravantă, iar potrivit art.96 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, aceasta circumstanță urma să fie dovedită în procesul penal. Aceleași circumstanțe și lacune juridice se referă și la aprecierea de către instanța de fond a stării părții vătămate xxxxx, atunci când este indicat în sentința că, ultima se afla în stare de ebrietate avansată. Organul de urmărire penală a evitat a consulta un specialist, a supune partea vătămată unei cercetări medico-legale sau expertize, inclusiv psihiatrice pentru - a putea proba starea de ebrietate a lui xxxxx, felul cum a influențat aceasta asupra capacității ei de a-și da seama ceea ce se petrece cu ea și de a-și manifesta voința sau de a opune rezistență.

Nu a probat organul de urmărire penală și acuzatorul de stat nici măcar faptul dacă starea de ebrietate avansată în care invocă că se afla partea vătămată a condus la imposibilitatea acesteia de a-și da seama ceea ce se petrece cu ea, de a-și manifesta voința sau de a opune rezistență.

În intervalul de timp între 15:00-16:00, Cuculescu Ion a încercat de a întreține relații sexuale cu xxxxx și ultima îndată s-a trezit, l-a împins, s-a ridicat din pat și a mers la baie. După aceasta s-a îmbrăcat și în scurt timp a plecat cu xxxxx. Astfel, reieșind din acțiunile concrete ale părții vătămate, faptul că, ea nu a mers goală să iasă din apartament sau să încurce ușile, ci a mers direct la baie pentru că acolo avea necesitate să meargă demonstrează că aceasta își dădea seama perfect de acțiunile sale. După ce a venit xxxxx, a mers cu el acasă și nu a rămas să doarmă în continuare cum a făcut-o la ora 07:00 dimineța. Totuși, instanța de fond eronat constată că, Cuculescu Ion a săvârșit raportul sexual profitând de imposibilitatea xxxxx de a se apăra și de a-și exprima voința, cunoscând cu certitudine că ultima se află în stare de ebrietate avansată.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2022.

- a fost respins apelul, avocatului Frumusachi Simion, în interesele inculpatului Cuculescu Ion;

- a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea care se referă la individualizarea executării pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, în această parte, prin care s-a dispus executarea pedepsei stabilite lui Cuculescu Ion în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Codul penal.

În rest, sentința a fost menținută.

3.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, ce corespund probelor din dosar, încadrând just acțiunile inculpatului Cuculescu Ion în baza art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal - violul, adică raportul sexual săvârșit profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit de mai multe persoane.

Analizând declarațiile părții vătămate xxxxx (f.d.47-49, vol. II); a martorilor xxxxx (f.d.50-53, vol. II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.03.2021 (f.d.34-35, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 15.03.2021 (f.d.41-42, vol. I); procesul-verbal de examinare din 25.03.2021 (f.d.96-99, vol. I); raportul de expertiză judiciară biologică nr.202105O01100 din 26.04.2021 (f.d.179-182, vol. I); raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.202102P0704 din 26.03.2021 (f.d.26-27, vol. I); raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.202102P0699 din 19.03.2021 (f.d.54-55, vol. I); corpurile delictu (f.d.171, vol. I) și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că, ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Cuculescu Ion în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a constatat că, Cuculescu Ion a comis infracțiunea și că, acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță în baza art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal - violul, adică raportul sexual, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit de mai multe persoane.

Referitor la argumentul apărătorului precum că, actul de învinuire nu este întemeiat, reieșind din declarațiile părții vătămate, instanța de apel le-a considerat ca fiind neîntemeiate, or, din declarațiile părții vătămate xxxxx - atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată, dânsa a depus declarații consecvente.

Instanța de apel a apreciat ca fiind veridice declarațiile martorilor xxxxx, care au fost consecvente pe tot parcursul efectuării urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, fiind date sub jurământ.

Astfel, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, contrar opiniei apărării, instanța le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente și utile, or, nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea probelor. Prin urmare, argumentele apărării sub acest aspect, au fost respinse ca declarative.

Corespunzător, instanța de apel a constatat că, materialul probator determină incontestabil faptul că, inculpatul Cuculescu Ion, acționând intenționat, fiind conștient de acțiunile sale și urmările prejudiciabile ce pot surveni, urmărind premeditat scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă normală cu xxxxx, profitând de starea de a se apăra și de a-și exprima voință, cunoscând cu certitudine că ultima se

afla în stare de ebrietate avansată, a comis raportul sexual, săvârșit de mai multe persoane.

Instanța de apel a stabilit în acțiunile lui Cuculescu Ion sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute la art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal. Totodată, s-a reținut că materialul probator demonstrează legătura cauzală dintre acțiunile intenționate ale inculpatului Cuculescu Ion și consecințele survenite, a întreținut un raport sexual forțat cu xxxxx.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75, 76, 77 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea celui vinovat, circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei inculpatului precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a reținut că, deși instanța de fond corect a stabilit că, inculpatul Cuculescu Ion a comis infracțiunea care face parte din categoria infracțiunilor grave, este la prima abatere de la legea penală, este angajat în câmpul muncii, necăsătorit, nu are la întreținere careva persoane, totuși incorect a aplicat prevederile art.90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, fără a motiva necesitatea soluției respective și fără a da eficiență cuvenită prevederilor art.art.61, 75 Cod penal.

În concluzie, instanța de apel a statuat că, pedeapsa stabilită de către prima instanță cu aplicarea art.90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei - nu este una echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, din care motive, a conchis necesitatea admiterii apelului.

Ținând cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice, instanța de apel a ajuns la concluzia că suma de 30 000 lei încasată de la inculpatul Cuculescu Ion, este una echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral, pentru suferințele fizice și psihice suportate de partea vătămată.

4. Decizia instanței de apel este atacată, cu *recurs ordinar* de către avocatul Frumusachi Simion în numele inculpatului Cuculescu Ion, care indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

4.1 În motivarea recursului avocatul indică:

- instanța de apel nu s-a pronunțat practic nici asupra unui motiv invocat în apel și menționat ulterior în cererea de recurs ordinar;

- atât acuzarea cât și instanța de fond și cea de apel, se bazează doar pe presupuneri. În pct. 17 al deciziei contestate, instanța de apel recunoaște că, în prezenta cauză, prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, recunoscând practic faptul bazării deciziei sale pe presupuneri;

- din declarațiile inculpatului Cuculescu Ion rezultă că, acesta a ieșit din apartament la 14.03.2022 la orele 04:00 și s-a întors acasă între orele 15:00-16:00.

Nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au combătut cu nimic această stare de fapt deși avea obligația de a verifica circumstanța dată în coraport cu alte probe. Instanța de fond în sentința a făcut trimitere la: procesul-verbal de examinare din 25.03.2021, acțiune procesuală prin care s-a efectuat examinarea telefonului mobil de model „Samsung A51”, ce aparținea lui xxxxx, constatând că, pe data de 14.03.2021, numitul a efectuat mai multe apeluri către Cuculescu (f.d.96-99, vol. I.);

- poziția instanțelor de fond și apel sunt contradictorii, incriminându-i lui Cuculescu Ion săvârșirea infracțiunii în intervalul de timp de la ora 09:00-16:00, împreună cu xxxxx, or, pe parcursul zilei xxxxx îl apela la telefon pe Cuculescu Ion, ceea ce demonstrează că Cuculescu Ion nu se afla în apartament împreună cu xxxxx. Această circumstanță urma a fi confirmată de xxxxx a căror audiere a fost solicitată de partea apărării, cerere care a fost respinsă de către instanță;

- faptul că Cuculescu Ion s-a întors de la lucru în apartament între orele 15:00-16:00, unde se afla pretinsa parte vătămată xxxxx, schimbă radical situația referitor la starea ultimei de a se apăra și de a-și exprima voința. xxxxx așa cum însăși declară dânsa, a dormit de pe la orele 06:00 până la 16:00, adică timp de 10 ore, suficient ca să se trezească, fapt confirmat prin acțiunile ei ulterioare și anume că s-a trezit, a mers la baie, s-a îmbrăcat și a mers de sine stătător în apartamentul lui xxxxx. Astfel, se exclude starea de ebrietate avansată a lui xxxxx pe data de 14.03.2022 orele 15:00-16:00, invocată în rechizitoriu și acceptată de instanța de fond și instanța de apel ca circumstanță constatată;

- la materialele cauzei lipsește vreun rezultat al examinării medicale, prin care s-ar fi constatat la Cuculescu Ion la 14.03.2021 starea de ebrietate, însă, instanțele de fond și apel în mod arbitrar au indicat și au constatat că, Cuculescu Ion era în stare de ebrietate. Mai mult, potrivit art.77 alin.(1) lit. j) Cod penal, aceasta constituie o circumstanță agravantă și potrivit art.96 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală - urma să fie dovedită în procesul penal;

- aceleași circumstanțe și lacune juridice și probatorii se referă și la aprecierea de către instanța de fond și instanța de apel, a stării părții vătămate xxxxx, atunci când se constată că, ultima se afla în stare de ebrietate avansată;

- nu există la materialele cauzei penale un Raport de examinare medicală a lui xxxxx, privind stabilirea stării de ebrietate și natura ei. Instanța de fond și instanța de apel nu erau în drept doar să presupună și să invoce că xxxxx era în stare avansată de ebrietate, fără a avea un suport probatoriu în acest sens;

- faptele inculpatului Cuculescu Ion nu au întrunit elementele infracțiunii, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare greșită;

- de asemenea, faptul existenței sau lipsei înțelegerii prealabile și acordul comun dintre Cuculescu Ion și xxxxx, urma a fi dovedit prin audierea xxxxx. Aceste probe nu au fost verificate nici în instanța de fond și nici în instanța de apel, iar existența înțelegerii prealabile și acordul comun dintre Cuculescu Ion și xxxxx reprezintă doar o presupunere neconfirmată prin careva probe, încălcându-se în acest mod prevederile art.384 Cod de procedură penală;

- calificarea acțiunilor lui Cuculescu Ion precum că, infracțiunea incriminată a fost săvârșită prin înțelegere prealabilă și acordul comun cu xxxxx, este una eronată, ilegală și lipsită de careva suport probatoriu, acțiunile inculpatului urmând a fi încadrate, în cel mai rău caz, în baza art.171 alin.(1) Cod penal;

- inculpatului Cuculescu Ion nu i-au fost asigurate garanțiile unui proces echitabil reglementat de art.6 din Convenția Europeană.

5. La recursul declarat, în temeiul art.431 alin.(1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia invocând că, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, astfel hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

6. *Judecând recursul în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul urmează a fi respins din următoarele considerente.*

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3) - recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul, instanța de recurs este în drept să respingă recursul, cu menținerea hotărârii atacate.

Reieșind din sumarul recursului declarat de către avocatul Frumusachi Simion în numele inculpatului Cuculescu Ion, se constată că, autorul acestuia semnalează temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Pe această linie de considerente, instanța de recurs va examina recursul avocatului prin prisma incidenței temeiurilor pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12 Cod de procedură penală.

Cercetând textul deciziei atacate, instanța de recurs constată că, temeiul invocat de către recurent și prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsește confirmare, dat fiind faptul că, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată, instanța de apel a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea cauzei penale, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de

menținere a soluției de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs consideră că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă practicii, rigorilor și exigențelor din art.6 CEDO.

În opinia completului de judecată, avocatul Frumusachi Simion în numele inculpatului Cuculescu Ion, în recursul declarat, invocă practic aceleași motive care au fost invocate în apel, or, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată, corect a considerat, că Cuculescu Ion este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Cât privește motivele invocate de apărare, precum că, *nu sunt careva probe precum că, Cuculescu Ion este vinovat de comiterea celor încriminate*, completul de judecată se va expune asupra acestora la cercetarea incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

În cauza supusă judecării completul de judecată conchide că, instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Cuculescu Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal.

La fel, se respinge critica în sensul că, *inculpatul Cuculescu Ion nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, nefiind prezentată nici o probă plauzibilă în acest sens*. Or, aceste afirmații au un caracter declarativ și sunt un mod de apărare, acestea fiind combătute prin totalitatea de probe administrate, care au fost puse just de către instanțele de fond la baza hotărârilor de condamnare.

Instanța de recurs menționează că, faptul comiterii infracțiunii încriminate lui Cuculescu Ion se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond, ce coroborează între ele și anume: declarațiile părții vătămate și a martorilor depuse în sensul circumstanțelor care au avut loc, declarații care au fost date sub jurământ, fiind consecvente pe tot parcursul judecării cauzei lipsind careva divergențe între ele.

La fel, instanța de recurs atestă că, comiterea infracțiunii de către Cuculescu Ion se confirmă și prin circumstanțele de fapt stabilite prin mijloacele de probă cercetate în cadrul ședințelor de judecată a instanțelor de fond cum sunt: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.03.2021 (f.d.34-35, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 15.03.2021 (f.d.41-42, vol. I); procesul-verbal de examinare din 25.03.2021 (f.d.96-99, vol. I); raportul de expertiză judiciară biologică nr.202105O01100 din 26.04.2021 (f.d.179-182, vol. I); raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.202102P0704 din 26.03.2021 (f.d.26-27, vol. I); raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.202102P0699 din 19.03.2021 (f.d.54-55, vol. I).

Mai mult, fiind audiat în calitate de bănuț și învinuit (f.d.92-93, 129 Vol. I), Cuculescu Ion a recunoscut în totalitate comiterea infracțiunii încriminate, motiv din

care urmează a fi respinse argumentele apărării precum că, „*inculpatul a ieșit din apartament la 14.03.2022 orele 04.00 și s-a întors acasă la orele 15.00-16.00*”. Or, fiind audiat în calitate de bănuit la 15.03.2021 Cuculescu Ion a declarat că s-a întors acasă la orele 13.00, declarații susținute și de xxxxx date la fel, în calitate de bănuit la 15.03.2021, care a declarat că, „*Cuculescu Ion aproximativ a venit de la lucru la ora 12.00*”.

Totodată, completul de judecată va reține concluzia instanțelor de fond privind aprecierea critică a declarațiilor inculpatului, apreciindu-le drept o metodă legală de autoapărare - întru evitarea pedepsei penale și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO. Mai mult, în ultimul cuvânt, (f.d.83, vol. II) inculpatul a indicat că recunoaște fapta incriminată.

Urmează a fi respins argumentul apărării cu referire la *starea de neputință a victimei și anume că aceasta a dormit 10 ore și a avut timp suficient să se trezească*. Or, prin „*starea de neputință*” se înțelege incapacitatea victimei de a se apăra din cauza stării sale fizice sau psihice precare. Într-o asemenea situație se găsește și o persoană în starea de ebrietate gravă. Or, partea vătămată la data comiterii infracțiunii se afla în stare de ebrietate alcoolică avansată fapt confirmat prin declarațiile martorilor, stare care o lipsea de posibilitatea de a conștientiza caracterul acțiunilor săvârșite asupra sa și de a opune rezistență făptuitorului.

Profitarea făptuitorului de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința înseamnă că făptuitorul și-a dat seama că victima se afla într-o situație dificilă și a folosit prilejul pentru a întreține cu ea un raport sexual, altfel spus inculpatul cunoștea despre starea victimei și a profitat de aceasta, circumstanțe care și-a găsit confirmarea în cadrul examinării cauzei

Astfel, făptuitorul, profitând de stare de ebrietate a victimei care o lipsea de posibilitatea de a conștientiza caracterul acțiunilor săvârșite asupra ei, a folosit această stare pentru a întreține cu victima un raport sexual.

Mai mult, potrivit declarațiilor date în calitate de bănuit, singur Cuculescu Ion a declarat că, victima dormea în timpul când a întreținut raportul sexual cu aceasta, după care aceasta s-a trezit și l-a împins.

Cu referire la starea de ebrietate - precum că, „*nu este nici un rezultat al examinării medicale prin care să confirme starea de ebrietate*”, instanța de recurs menționează că, potrivit declarațiilor părții vătămate, a martorilor dar și a inculpatului, s-a confirmat consumul de băuturi alcoolice de către el cât și de către partea vătămată.

Astfel, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.3.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins argumentele părții apărării, instanța de apel logic și în afara oricăror dubii a dedus că, probele administrate pe caz demonstrează în mod concludent prezența în acțiunile inculpatului Cuculescu Ion a elementelor infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal și constatarea juridică corespunde semnelor faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnelor componente de infracțiune incriminată.

Potrivit recursului, completul de judecată atestă că, apărarea critică decizia instanței *de apel sub aspectul încadrării juridice greșite a acțiunilor inculpatului*, temei prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs conchide că, instanța de apel corect a reținut încadrarea acțiunilor inculpatului, efectuată de către prima instanță, în speță, fiind prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Instanța de recurs relevă că, argumentul precum că, *faptele inculpatului Cuculescu Ion nu au întrunit elementele infracțiunii*, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căroră instanța de apel s-a expus motivat, alegații pe care instanța de recurs le însușește.

Cu referire la argumentul că ... „*existența înțelegerii prealabile și acordul comun dintre Cuculescu Ion și xxxxx reprezintă doar o presupunere care nu este confirmată prin careva probe cercetate în cadrul cercetării judecătorești*”, instanța de recurs menționează că, toți trei au acționat pe rând - dar nu împreună, având același scop de satisfacere a poftelor sexuale. Astfel, argumentul apărării nu poate fi acceptat pentru reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art.171 alin.(1) Cod penal.

Rezumând cele menționate, completul de judecată statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Cuculescu Ion în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal și în cele din urmă - temeiurile pentru recurs semnalate și stipulate la art.427 alin.(2) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Din motivele expuse supra, instanța de recurs ajunge la concluzie despre lipsa oricăror temeiuri de a interveni în soluțiile pronunțate de instanțele de fond, impunându-se soluția de respingere a recursului declarat.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge recursul declarat de către avocatul Frumusachi Simion în numele inculpatului Cuculescu Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2022, în cauza penală privindu-l pe *Cuculescu Ion xxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie

Parfeni Oxana